

udenlandske Magter, og der er, saa vidt jeg ved, givet Tilsagn om Støtte ude fra. Jeg vil nu bede vedkommende Minister — jeg antager, det maa nærmest være den ærede Udenrigsminister — om at meddele, paa hvilket Standpunkt Sagen staar, og dernæst bede ham om at gøre sit til, at Sagen kan blive realiseret. Jeg tvivler ikke om, at vore Gesandtskaber i Udlandet ville tage sig af denne Sag, og hvis de kunde opnaa, at vi faa saadanne Bidrag fra Udlandet, at Sagen kunde blive gennemført, vilde det dog maaske være et Bevis for, at Gesandtskaberne ikke gøre saa ringe Nytte, som det ærede Medlem for Kjøbenhavnns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) forleden syntes at mene. — I Forbindelse med denne Side af Udenrigsministeriets Virksomhed vil jeg tillade mig at fremdrage en anden, vedrørende vort Konsulatvæsen. Ærede Medlemmer vide sikkert, at for ikke ret mange Aar siden blev der foretaget en Forandring i Konsulatafgifterne. Man gik den Gang ud fra, at denne Forandring skulde have til Følge, at Konsulatafgifterne vilde blive mindre; men Følgen er, efter hvad der er meddelt mig, bleven den modsatte, idet de skulde være stegne med en ikke ubetydelig Procent. Det er imidlertid ikke det værste. Nej, det værste er, at disse Afgifter endnu opkræves efter Regler, der hidrøre fra gammel Tid. Da de bleve fastsatte, blev Handelen jo dreven saaledes, at man brugte Sejlskibe med ringe Drægtighed, og som laa længe i en Havn, medens man nu bruger Skibe med stor Drægtighed, og som kun i kort Tid ligge i Havn. Naar nu Afgifterne opkræves efter de samme Regler som før, ligger allerede deri, at der begaas Uretfærdighed enten til den ene eller til den anden Side. Jeg skal ikke komme ind paa — thi dertil er jeg ikke tilstrækkelig sagkyndig — at give Raad om, hvorledes dette Forhold skal ordnes, men jeg vil blot i Almindelighed udtale, at en Omordning forekommer mig at være af saa stor Betydning for vor Skibsfart i det hele taget, at der maa gøres noget, og jeg mener, at Konsulatafgifterne, hvis de ikke helt kunne hæves, i alt Fald maa nedsættes saa meget som muligt og ordnes paa en retfærdig Maade. I Forbindelse hermed kunde jeg have Lyst til at omtale et andet Spørgsmaal, som ogsaa gentagne Gange er fremdraget af Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart. Det er den Urimelighed, at vi her i Landet kun have en forholdsvis ringe Told paa færdige Skibe, men en høj Told paa det Materiale, hvoraf man laver Skibe.

Saa vidt jeg ved, betales der af Skibe, der indføres færdige her i Landet, en Værditold af 3 pCt., medens der derimod af de Materialier, der bruges til at forfærdige Skibe, betales omtrent 5 pCt. Jeg synes, det er et meget bagvendt Forhold, der maa opfordre vore Rederier til at købe Skibe i Udlandet, frem for at lade dem bygge her, hvilket vil medføre et formindsket Forbrug af Arbejdskraft og altsaa mindre Fortjeneste her i Landet. Ganske vist bødes der for saa vidt paa Forholdet som Skibe, der bygges her for fremmede og udføres til Udlandet, faa godtgjort den Told, der er betalt for Materialier, men det er dog for lidt. At Sagen ikke er uden Betydning, vil fremgaa af, at det jo ikke er saa faa Skibe, der sejle bort herhjemme fra og ere borte i Aarevis i oversøisk Fart. Mange af disse Skibe ere betalte med fremmede Kapitaler, medens Udbyttet gaar i danske Rederes Kasser, de ere bemandede med danske Folk, og det er en given Ting, at danske Redere saa vidt mulig ville købe danske Produkter. Den hele Sag er derfor sikkert ikke uden Betydning. Jeg vil tillige fremdrage en anden Sag vedrørende Handelen, nemlig Spørgsmaalet om Havnebanetaksterne. Der er, saa vidt jeg ved, kommet en ny Ordning for ikke ret længe siden, men i Stedet for Lighed, som der for Resten aldrig har været, er der indført endnu større Ulighed. Er jeg rigtig underrettet, betales der en Havnebanetakst her i Kjøbenhavn, en anden og større i Købstæderne, og endelig en tredje endnu større i en enkelt Købstad, Aarhus. Det forekommer mig besynderligt, at Havnebanetaksterne skulde være saa forskellige, og Forholdet bliver endnu grellere, idet en Del Byer, i alt Fald nogle, ikke betale Havnebanetakster. I den By, hvor jeg har den Ære at være Borgmester, betales der Havnebanetakster, og i den By, som jeg har den Ære at repræsentere her i Tinget, ogsaa, medens den By, som ligger midt imellem dem, Nyborg, ikke betaler Havnebanetakster. Det er et ganske mærkeligt Forhold, at af tre Byer, der ligge som Perler paa en Snor, betale de to Havnebanetakster, men den mellemliggende ikke. Jeg fremdrager Spørgsmaalet allerede her fordi jeg haaber, at det, naar vi en Gang faa Takstspørgsmaalet til Behandling her i Tinget, vil vise sig, at Havnebanetaksterne ere forsvundne, og jeg synes, der kunde være saa meget mere Grund dertil, som det ikke er Kjøbenhavn og Købstæderne der have skabt dem, men det er Stats